

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 1 (642) * 03.01.2016 r.

2 NIEDZIELA PO NARODENIU PAŃSKIM

Czytanie z Księgi Syracydesa

Mądrość wychwala sama siebie, chlubi się pośród swego ludu. Otwiera swe usta na zgromadzeniu Najwyższego i ukazuje się dumnie przed Jego potęgą. Wtedy przykazał mi Stwórca wszystkiego, Ten, co mnie stworzył, wyznaczył mi mieszkanie i rzekł: «W Jakubie rozbij namiot i w Izraelu obejmij dziedzictwo!» Przed wiekami, na samym początku mię stworzył i już nigdy istnieć nie przestanę. W świętym Przybytku, w Jego obecności, zaczęłam pełnić świętą służbę i przez to na Syjonie mocno stanęłam. Podobnie w mieście umiłowanym dał mi odpoczynek, w Jeruzalem jest moja władza. Zapuściłam korzenie w sławnym narodzie, w posiadłości Pana, w Jego dziedzictwie.

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym

na wyżynach niebieskich w Chrystusie.

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli,

ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym. Przeto i ja, usłyszawszy o waszej wierze w Pana Jezusa

i o miłości względem wszystkich świętych, nie zaprzestaję dziękczynienia, wspominając was w moich modlitwach. Proszę w nich, aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w głębszym poznawaniu Jego samego. Niech da wam światłe oczy serca tak, byście wiedzieli, czym jest nadzieja waszego powołania, czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród świętych..

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła.

Była Światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi. Na świecie było Słowo, a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego, którzy ani z krwi, ani z żądzy ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy.

BULLA

PAPIEŻA

FRANCISZKA

Jak można zauważyć, miłosierdzie w Piśmie Świętym jest kluczowym słowem na określenie postępowania Boga w stosunku do nas. On nie ogranicza się do deklarowania swojej miłości, ale wyraża ją w sposób widoczny i namacalny. Miłość zresztą nie może być nigdy abstrakcyjnym słowem. Z samej swej natury jest konkretnym życiem: intencjami, zachowaniami, postawami, wyrażanymi w codzienności. Miłosierdzie Boga jest Jego odpowiedzialnością za nas. On czuje się odpowiedzialny, czyli pragnie naszego dobra i chce, byśmy byli szczęśliwi, napełnieni radością i pokojem. W tym samym kierunku powinna zmierzać miłość miłośniernych chrześcijan. Tak jak kocha Ojciec, tak też powinni kochać dzieci. Jak On jest miłosierny, tak też i my jesteśmy wezwani, by być miłosierni — jedni wobec drugich.

10. Architrawem, na którym wspiera się życie Kościoła, jest miłosierdzie. Wszystko w działaniu duszpasterskim Kościoła powinno być przepełnione czułością, z którą kieruje się do wiernych; w tym, co głosi i o czym daje świadectwo światu, nie może nigdy brakować miłosierdzia. Wiarygodność Kościoła potwierdza się na drodze miłości miłośniernych i współczującej. Kościół

«żyje niewyczerpanym pragnieniem ofiarowania miłosierdzia» (9). Być może zbyt długo zapominaliśmy wskazywać drogę miłosierdzia i nim żyć. Z jednej strony pokusa żądania tylko i zawsze sprawiedliwości sprawiła, że zapomnieliśmy, iż jest to tylko pierwszy krok, konieczny i nieodzowny, ale Kościół potrzebuje sięgać wyżej, aby osiągnąć cel bardziej wzniosły i bardziej znaczący. Z drugiej strony, ze smutkiem obserwujemy, że doświadczenie przebaczenia w naszej kulturze staje się coraz rzadsze. Niekiedy wydaje się nawet, iż znika już samo słowo przebaczenie. Jednak bez świadectwa przebaczenia pozostaje nam życie bezowocne i jałowe, jakbyśmy żyli w miejscu opuszczonym i smutnym. Nadszedł znowu dla Kościoła czas,

aby z radością głosić przebaczenie. To jest czas powrotu do tego, co istotne, aby poczuć odpowiedzialność za słabości i trudności naszych braci. Przebaczenie to siła, która budzi do nowego życia i dodaje odwagi, aby patrzeć w przyszłość z nadzieją.

11. Nie możemy zapomnieć o wielkim nauczaniu, które św. Jan Paweł II przedstawił w swojej drugiej encyklice *Dives in misericordia*, która w tamtych czasach była nieoczekiwana i zaskoczyła wielu tematem, jaki poruszała. W szczególności chciałbym przypomnieć dwa aspekty tego nauczania. Przede wszystkim święty Papież wskazywał na zapominanie tematu miłosierdzia w dzisiejszej kulturze: «Umysłowość współczesna, może bardziej niż człowiek przeszłości, zdaje się sprzeciwiać Bogu miłosierdzia, a także dąży do tego, ażeby samą ideę miłosierdzia odsunąć na margines życia i odciąć od serca ludzkiego. Samo słowo i pojęcie 'miłosierdzie' jakby przeszkadzało człowiekowi, który poprzez nieznaną przedtem rozwój nauki i techniki bardziej niż kiedykolwiek w dziejach stał się panem i uczynił sobie ziemię poddaną (por. Rdz 1, 28). Owo 'panowanie nad ziemią', rozumiane nieraz jednostronnie i powierzchownie, jakby nie pozostawiało miejsca dla miłosierdzia. (...) I dlatego też wielu ludzi i wiele środowisk, kierując się żywym zmysłem wiary, zwraca się niejako spontanicznie do miłosierdzia Bożego w dzisiejszej sytuacji Kościoła i świata» (10).

Co więcej, św. Jan Paweł II tak motywował pilną potrzebę głoszenia miłosierdzia i dawania o nim świadectwa w świecie współczesnym: «[ono jest podyktowane] miłością człowieka i wszystkiego, co ludzkie, a co w odczuciu tak bardzo wielu współczesnych jest zagrożone wielkim niebezpieczeństwem. Ta sama tajemnica Chrystusa (...) każe równocześnie głosić miłosierdzie jako miłośnierną miłość Boga, objawioną w tajemnicy Chrystusa. I każe też do tego miłosierdzia odwoływać się, wzywać go na naszym trudnym i przełomowym etapie

dziejów Kościoła i świata (...))» (11). To nauczanie św. Jana Pawła II jest dziś bardzo aktualne i zasługuje na to, aby je przypomnieć w tym Roku Świętym. Posłuchajmy na nowo jego słów: «Kościół żyje swoim autentycznym życiem, kiedy wyznaje i głosi miłosierdzie — najwspanialszy przymiot Stwórcy i Odkupiciela — i kiedy ludzi przybliża do Zbawicielowych źródeł miłosierdzia, których jest depozytariuszem i szafarzem» (12).

12. Misją Kościoła jest głoszenie miłosierdzia Boga, bijącego serca Ewangelii, aby w ten sposób dotrzeć do serca i umysłu każdego człowieka. Oblubienica Chrystusa przyswaja sobie postawę Syna Bożego, który wszystkim wychodzi naprzeciw, nie pomijając nikogo. W naszych czasach, w których Kościół jest zaangażowany w nową ewangelizację, temat miłosierdzia musi być na nowo przedstawiany z nowym entuzjazmem i poprzez odnowioną

działalność duszpasterską. Ma to kluczowe znaczenie dla Kościoła oraz dla wiarygodności jego przesłania, aby on sam żył i świadczył o nim miłosierdziem. Język Kościoła i jego gesty muszą przekazywać miłosierdzie, aby przeniknąć do serca ludzi i natchnąć ich do odnalezienia drogi powrotu do Ojca.

Pierwszą prawdą Kościoła jest miłość Chrystusa. Tejże miłości, która posuwa się do przebaczenia i do daru z siebie, Kościół jest sługą i pośrednikiem wobec ludzi. Stąd też tam, gdzie Kościół jest obecny, musi być też widoczne miłosierdzie Ojca. W naszych parafiach, w naszych wspólnotach, w stowarzyszeniach, w ruchach, gdziekolwiek są chrześcijanie, każdy powinien odnaleźć oazę miłosierdzia.

Red. BK

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Dziś z racji pierwszej niedzieli stycznia po Mszy św. adoracja Najświętszego Sakramentu. Po Mszy św. o godz. 9:00 Zmianka Różańcowa.

W środę Uroczystość Objawienia Pańskiego – Trzech Króli. Msze św.

w naszym kościele o godz. 7.30, 9.00, 10.30, 12.00 i 18.00.

Po Mszach św. poświęcenie kadzidła i kredy.

W kaplicy Matki Bożej Nieustającej Pomocy – przy wyjściu z kościoła wystawiona jest puszka do której możemy wkładać intencje dziękczynne, błagalne i przebłagalne. W tych intencjach jest odprawiona Msza św. w każdą ostatnią środę miesiąca o godz. 18.00.

W przyszłą niedzielę po Mszy św. o godz. 10:30 zapraszamy dzieci ze Szkoły Podstawowej na spotkanie „Mały Apostoł”.

Bóg zapłać za sprzątanie kościoła rej. Oś. Za Stacją Kolejową, a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rej. ul. Wierzyńskiego i Myczkowskiego.

INTENCJE MSZALNE 03 – 10 stycznia 2016 roku

2 NIEDZIELA po Narodzeniu Pańskim 03 stycznia	<u>7.30</u>	++ Maria Głowacka, Franciszek mąż i Tadeusz Łuszczek w rocz. śmierci
	<u>9.00</u>	++ Maria i Aleksander Karwala
	<u>10.30</u>	+ Amelia Jędrzejek w 1 rocz. śmierci
	<u>12.00</u>	+ Stanisław Koźbiał od siostry z rodziną
	<u>18.00</u>	++ Konstanty i Zofia Krzystyniak
Poniedziałek 04 stycznia	<u>7.00</u>	+ Tadeusz Czuba od Fredka z rodziną
	<u>18.00</u>	+ Stanisław Kowalik w 2 rocz. śmierci
Wtorek 05 stycznia	<u>7.00</u>	+ Tadeusz Czuba od siostry
	<u>18.00</u>	+ Stanisław Koźbiał od chrześnicy Anny z rodziną
Środa Uroczystość Objawienia Pańskiego 06 stycznia	<u>7.30</u>	+ Stanisław Łuszczek w rocz. śmierci
	<u>9.00</u>	++ Katarzyna i Piotr Głanowscy, Władysława (ona) i Władysław Gój
	<u>10.30</u>	Dziękczynna w 20 urodziny Wojciecha z prośbą o dary Ducha Świętego potrzebne łaski w przygotowaniu do matury i opiekę MB Nieustającej Pomocy dla siostry i brata
	<u>12.00</u>	++ Marta w rocz. śmierci, Ludwik mąż, Józef syn
	<u>18.00</u>	+ Eugeniusz Kleczyński w 15 rocz. śmierci
Czwartek 07 stycznia	<u>7.00</u>	+ Tadeusz Czuba od teścia Kazimierza Rajbrotu
	<u>18.00</u>	+ Stanisław Koźbiał od brata z żoną
Piątek 08 stycznia	<u>7.00</u>	+ Tadeusz Czuba od szwagrów z rodzinami z Rajbrotu
	<u>18.00</u>	+ Stanisław Koźbiał od chrześniaka Michała
Sobota 09 stycznia	<u>7.00</u>	+ Tadeusz Czuba od żony
	<u>18.00</u>	+ Stanisław Koźbiał od bratanicy
NIEDZIELA Święto Chrztu Pańskiego 10 stycznia	<u>7.30</u>	Wspólna za zmarłych
	<u>9.00</u>	++ Weronika Kordas, Julian mąż od córki Ewy
	<u>10.30</u>	+ Barbara Wielowieyska
	<u>12.00</u>	Dziękczynna z prośbą przez wstawiennictwo MB Nieustającej Pomocy o Boże błogosławieństwo, zdrowie i potrzebne łaski w 1 urodziny Szymona i 30 urodziny Adama
	<u>18.00</u>	+ Stanisław Koźbiał od Wojtka z Pauliną

Parafia Rzymskokatolicka - *Matki Bożej Nieustającej Pomocy*, ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki,
 Tel. 729 491 093 **STRONA PARAFII:** www.mydlniki.diecezja.pl/ **e-mail:** mydlniki@mydlniki.diecezja.pl
Msze Św. w niedzielę i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; w dni powszednie: 7.00, 18.00. Sakrament Namaszczenia
 Chorych: o każdej porze. **Kancelaria Parafialna:** codziennie po Mszy Św. /z wyjątkiem niedziel i świąt/
 Numer Konta Bankowego naszej Parafii: **15-1050-1445-1000-0023-0823-2921** **ING Bank Śląski, oddział w Krakowie**